

Sygn. akt I Ns 275/21

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w S., Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Potyraj

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. S.

z udziałem Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Sopocie

o przyznanie kompensaty

na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 07 lipca 2005 r. o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych czynów zabronionych

postanawia:

oddalić wniosek.

albowiem

został złożony po upływie terminu 5 lat od daty popełnienia czynu zabronionego przez osobę, która jest siostrą ofiary czynu zabronionego, a więc nie jest osobą najbliższą w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 2005 roku o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych czynów zabronionych.

Sygn. akt I Ns 275/21

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni K. S. w dniu 05 listopada 2021 roku złożyła w tutejszym Sądzie wniosek o przyznanie jej kompensaty w kwocie 8.000 zł w oparciu o przepisy ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych czynów zabronionych (t.jedn.: Dz.U. z 2016 r., poz. 325). W uzasadnieniu wniosku wskazano, iż ofiara czynu zabronionego R. T. zmarł na skutek zadanych mu w okresie od 30 października 2016 r. do 01 listopada 2016 r. obrażeń przez sprawcę B. B.. Wnioskodawczyni wskazała, iż R. T. był jej bratem, natomiast wnioskodawczyni poniosła wszelkie koszty związane z jego pogrzebem.

(wniosek – k. 3-8)

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2019 roku w sprawie IV K 248/17 Sąd Okręgowy w Gdańsku uznał B. B. m.in. za winnego popełnienia w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od dnia 30 października 2016 roku do 01 listopada 2016 roku czynu z art. 148 § 1 k.k. na szkodę R. T.. W tym zakresie wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 czerwca 2020 roku w sprawie II AKa 117/20.

(dowód: kopie wyroków – k. 9-13)

K. S. jest siostrą R. T. i poniosła wydatki związane z jego pogrzebem.

(okoliczności niesporne)

Wniosek K. S. o przyznanie kompensaty nie zasługiwał na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania wnioskodawczyni stanowiły przepisy ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych czynów zabronionych (t.jedn.: Dz.U. z 2016 r., poz. 325, zw. dalej „u.p.k.”). W myśl art. 8 ust. 4 u.p.k., kompensatę przyznaje się na wniosek osoby uprawnionej lub prokuratora. Osobami uprawnionymi do żądania kompensaty są osoby najbliższe ofierze bądź bezpośrednio ofiara. Zgodnie z art. 2 pkt. 2 u.p.k., osobą najbliższą jest małżonek lub osoba pozostająca z ofiarą we wspólnym pożyciu, wstępny lub zstępny ofiary oraz osoba pozostająca z ofiarą w stosunku przysposobienia. Do kręgu osób uprawnionych nie zaliczono zatem w ustawie rodzeństwa ofiary przestępstwa.

Wnioskodawczyni K. S. jest siostrą pokrzywdzonego R. T.. Nie należy zatem to osób uprawnionych, którym przysługuje kompensata w oparciu o przepisy cytowanej ustawy. Jej żądanie zasądzenia kompensaty jest więc bezpodstawne, nie znajduje oparcia w treści art. 8. ust. 4 u.p.k. w zw. z art. 2 pkt 2 u.p.k. Z tego względu wniosek K. S. podlegał oddaleniu na podstawie w/w przepisów u.p.k.

Dodatkowo należy wskazać, że uprawnienie do żądania kompensaty w związku ze śmiercią pokrzywdzonego R. T. wygasło przed złożeniem przez wnioskodawczynię wniosku o przyznanie kompensaty w tej sprawie.

W myśl art. 8 ust. 5 ustawy, wniosek o kompensatę składa się do organu orzekającego w terminie 3 lat od dnia ujawnienia się skutków czynu zabronionego, nie później jednak niż w terminie 5 lat od dnia jego popełnienia, pod rygorem wygaśnięcia uprawnienia do żądania kompensaty.

Jak wynika z przedłożonych dokumentów, w tym kserokopii wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 18 listopada 2019 r. IV K 248/17 czyn zabroniony względem pokrzywdzonego R. T. popełniony został w okresie od 30 października 2016 r. do dnia 01 listopada 2016 r. Jako, że czyn zabroniony nie został popełniony w konkretnie oznaczonym dniu, terminem od którego należało liczyć upływ czasu potrzebnego do wniesienia żądania o kompensatę był 01 listopada 2016 r. 5-letni termin, w którym należało złożyć wniosek o przyznanie kompensaty upłynął w dniu 02 listopada 2021 r. Wniosek zaś został złożony w dniu 05 listopada 2021 r., a zatem po upływie ww. terminu, co z kolei doprowadziło do wygaśnięcia uprawnienia do żądania kompensaty. Wniosek o przyznanie kompensaty złożony po terminie określonym w art. 8 ust. 5 u.p.k. podlegał więc tym bardziej oddaleniu.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, na podstawie art. 2 pkt. 2 w zw. z art. 8 ust. 4 i 5 u.p.k. Sąd oddalił wniosek K. S., o czym orzeczono w sentencji postanowienia.